

prima instanță, Judecătoria Ceadâr-Lunga
judecător: A. Peni
instanța de apel, Curtea de Apel Comrat
judecători: G. Colev, A. Curdov, Șt. Starciuc

dosarul nr. 3ra-824/2017

Î N C H E I E R E

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Iuliana Oprea, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ceceli Victor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ceceli Victor
împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 02 martie 2017 prin care s-a
respins apelul declarat de Ceceli Victor, fiind menținută hotărârea Judecătoriei
Ceadâr-Lunga din 24 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 05 octombrie 2016 Ceceli Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Judecătoriei Comrat solicitând anularea actului administrativ al Judecătoriei Comrat nr. 7724 din 22 septembrie 2016, obligarea Judecătoriei Comrat de a-i examina cererea de recuzare înaintată judecătorului Hudoba V., eliberarea informației solicitate precum și compensarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 05 octombrie 2016 a expediat în adresa Judecătoriei Comrat o cerere privind eliberarea informației de interes public și de el personal.

Indică reclamantul că la 23 august 2016 a expediat în instanța de contencios administrativ o cerere de chemare în judecată privind abuzul de putere din partea Procuraturii UTA Găgăuzia la examinarea plângerilor lui din 30 iunie 2016, anexând actele prevăzute de art. 19, alin. (2) a Legii contenciosului administrativ. Conform avizului poștal acțiunea a fost recepționată la 25 august 2016.

Iar, la 01 septembrie 2016 a recepționat încheierea Judecătoriei Comrat din 25 august 2016 prin care nu s-a dat curs cererii conform prevederilor art. 171, alin. (1) Cod de procedură civilă, art. 166, alin. (2) Cod de procedură civilă și art. 167, alin. (1) Cod de procedură civilă.

Susține că a înaintat cerere de recuzare la 22 septembrie 2016, înaintată judecătorului Hudoba V. care a fost anexată la materialele cauzei nr. 3-92/2016, însă nu a fost examinată.

Invocă că, prin neexaminarea cererii de recuzare înaintată judecătorului Hudoba V., Judecătoria Comrat i-a încălcat dreptul lui la recuzarea judecătorilor, care a trezit îndoieli în obiectivitatea și imparțialitatea lor, și prin urmare dreptul la justiție.

De asemeni nu a primit informație despre suma taxei de stat care urmează a fi achitată, câți intimați sunt în cauza nr. 3-92/2016 și câte persoane terțe, care acte lipsesc precum și informația dacă Legea contenciosului administrative a fost abrogată.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 26 octombrie 2016 cauza a fost transmisă spre examinare în Judecătoria Ceadâr-Lunga.

Prin hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 24 noiembrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 02 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Ceceli Victor, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 24 noiembrie 2016.

La 04 mai 2017 Ceceli Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, atât prima instanță cât și instanța de apel au aplicat eronat legea, cu încălcarea normelor de drept material.

În conformitate cu art. 439, alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 27 iunie 2017 Judecătoria Comrat a depus referință solicitând respingerea recursului declarat de Ceceli Victor și menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ceceli Victor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433, lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ceceli Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432, alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ceceli Victor.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ceceli Victor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Iuliana Oprea

Galina Stratulat